

[Waldorff]

Det er fantastisk vigtigt i denne situation, at der er nogen, der siger fra, når socialdemokratiet sælger ud af fagbevægelsens og arbejderbevægelsens interesser. Det har i flere år været VS' og SFs funktion. Lige nu er det måske især VS' funktion. Det er også meget vigtigt, at der er nogen, som hele tiden viser konsekvenserne for de grupper, som blev ramt af de herskendes politik og samfundsudvikling. Det er det, som VS bl.a. har gjort ved at sætte børnepolitikken i centrum og ved at tage sådan noget som retssikkerhedsspørgsmål op. Det bliver ikke mindre vigtigt i fremtiden.

Vi er godt klar over, at SF selvfølgelig ikke har arkiveret sin egen politik lodret, fordi man er gået ind i dette forlig. Vi er også godt klar over det dilemma, som SF befinder sig i, men man får altså bare ikke rejst nogen bevægelse, hvis man bliver siddende i dilemmaet.

Chr. Christensen (KrF):

Så fik ping-pong spillet mellem regeringen, SF og det radikale venstre om ansvaret for den politiske situation endelig en afslutning. Det blev med klar fordel til SF, som herefter må betragtes som det toneangivende parti i de beslutninger, der fremover skal gennemføres her i landet. Afslutningen blev en lige så klar udkobling af det radikale venstre, efter at dette parti måtte lægge mandater til et landbrugsforlig, der af landbrugets førstemand blev karakteriseret som noget uansvarligt bras.

Regeringen bevarede taburetterne, men den placerede den danske befolkning som den egentlige taber i det nu afsluttede spil. Den del af erhvervslivet, der kæmper for at overleve økonomisk, kan nu se frem til en laden-stå-til-periode på et halvt år og frygte for, hvilket udspil SF vil tvinge regeringen til, når vi når efteråret. Den politiske drejning til venstre i dansk politik, vi har kunnet notere i den nu afsluttede samling, synes altså ikke blot at fortsætte, men også at tage yderligere fart.

Perioden siden valget i december har været præget af stor usikkerhed fra regeringens side og ustandselige slagsmål mellem socialdemokratiet, SF og det radikale venstre. SF og de radikale har rykket i hvert sit jakkeærme, har statsministeren udtrykt det. Det har

lammet regeringen, så den ikke har kunnet løse de opgaver, den skulle løse; jeg tænker her især på landbrugets forhold. Det, den har taget fat på, har afsløret en politisk kurs, der efter vor opfattelse ligger helt forkert i forhold til den kurs, regeringen skulle tage for at fremme samfundets samlede interesser og behov.

Det er en udvikling, kristeligt folkeparti beklager. Det gør vi ikke mindst, fordi vi inden for det sidste år har været i et forpligtende samarbejde med regeringspartiet, et samarbejde, der gav gode resultater og gav os en klar fornemmelse af, at regeringen havde forståelse for, hvad der burde og skulle gøres.

Regeringens binding til LO og dens stædige fastholden af retten til i påkommende tilfælde at kunne beskatte befolkningens opsparring til pension førte til dens fald i november sidste år, men desværre også til valg af SF som ny samarbejdspartner sammen med det radikale venstre, et politisk samarbejde med klar tyngde til venstre for midten i dansk politik og derfor efter vor opfattelse til stor skade for erhvervslivet.

Dette trekløvers indbyrdes splittelse har lammet arbejdet. Deres forsøg på indbyrdes at spille sorteper videre til hinanden i form af ansvaret for den manglende indsats har slidt dem ned og sløret deres blik for de langsigtede opgaver. Resultatet er, som jeg nævnte før, bl. a. blevet en landbrugsaftale mellem regeringen og det radikale venstre, som af landbrugets førstemand har opnået den omtalte karakteristik »noget uansvarligt bras«.

Efter landbrugets opgørelse giver det landbruget mellem 200 og 300 mill. kr. I forhold til det milliardbeløb, landbruget havde brug for, er det uendelig ringe.

Efter de forhandlinger, vi før jul var inde i sammen med regeringen og det radikale venstre om løsningen af landbrugets problemer, er det for os komplet uforståeligt, at det radikale venstre har accepteret en aftale som den, der nu er indgået. Vi har haft et positivt og godt samarbejde med dette parti netop om dette spørgsmål, og vi har også haft en fornemmelse af, at de var klar over, hvor vi skulle hen. Derfor er vi nu ganske uforstående.

Vi ønsker ikke, at organisationerne skal styre det parlamentariske liv, heller ikke, at